

Lausunto

14.5.2024

MV/00148/2023

1 (8)

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus
PI 36
00521 HELSINKI

Viite UDELY/3317/2021

Asia **HELSINKI, Alvar Aallon Ateljeen rakennussuojelu kiinteistöllä 91-30-24-20,
Tiilimäki 20**

SUOJELUASIAN VIREILLETULO

Alvar Aalto-säätiö on 23.3.2021 esittänyt Alvar Aallon Ateljeen suojelemista rakennusperintölain (laki rakennusperinnön suojelemisesta 498/2010) säädösten ja määräysten nojalla.

Osoite: Tiilimäki 20, 00330 Helsinki (Helsingin 30. kaupunginosa, kortteli 024 tontti 20)

Rakennustunnukset: VTJ-PRT 1034556833, Pysyvä rakennustunnus 9019

Kiinteistötunnus: 91-30-24-20

Rakennuksen omistaa Alvar Aalto -säätiö (1987–).

KOHTEEN KUVAUS JA HISTORIA

Alvar Aalto suunnitteli Munkkiniemessä sijaitsevan ateljeerakennuksen vuosina 1954–55, ja se valmistui 1955. Nykyään ateljeerakennus on Alvar Aalto -säätiön omistuksessa ja palvelee sen toimitiloina Helsingissä. Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto & co. toimi rakennuksessa Aallon kuoleman jälkeen vuodesta 1976 vuoteen 1994 saakka, jolloin rakennus siirtyi yksinomaan säätiön käyttöön.

Rakennus sijaitsee länteen viettävällä kalliopohjaisella tontilla. Tontin korkeuseroja on hyödynnetty Aallolle ominaiseen tapaan taitavasti. Rakennusmassa kiertyy sisäpihan amfiteatteriaiheen ympärille. Kadunpuoleinen rakennussiipi on käytännössä yksikerroksinen, keskimmäinen siipi, jossa sisäänkäynti sijaitsee ja pihan puolella sijaitseva laajennussiipi ovat kaksikerroksisia. Kadun puolella pihaa reunustaa jyrävä tiilimuuri. Kadunpuoleinen julkisivu on ylävalollista neuvotteluhuoneen erkkeriä lukuun ottamatta ikkunaton. Sisätiloiltaan rakennus on avara ja taitavasti luonnonvaloa hyödyntävä.

Sisäänkäynti sijaitsee alapihan tasolla, rakennuksen luoteissivulla. Sen yhteydessä sijaitsivat sihteerin työhuone ja ruokailuhuone. Niiden välisestä eteisaulasta nousevat suorat portaat toiseen kerrokseen. Rakennuksen pääkerrokseen saavuttaessa sijaitsevat iso ateljeehuone oikealla ja piirustussali takavasemmalla sekä toimistopäällikön huone ja pieni kokoushuone portaiden edustalla vasemmalla. Ateljeehuoneen sisäpuoleinen kaareva seinä rajaa amfiteatterimaisesti takapihan tasolle laskeutuvaa pengerrettyä pihaa, joka on luonteeltaan sisätiloja jatkava huonemainen ulkotila. Käynti pihalle sijaitsee portaikon yläpään oikealla puolella, kerroksen liikenteellisessä painopisteessä. Alakerrassa sijaitsee myös talonmiehen asunto sisäänkäynnin oikealla puolella. Huoneisto on nykyään muussa käytössä.

Vuonna 1962 takapihan puolelle rakennuksen lounaiskulmaan sijoittuneen betonimuurin taakse suunniteltiin laajennus, jonka pohjakerrokseen sijoitettiin henkilökunnan ruokasali ja pieni keittiö. Ruokasalista on käynti pihalle. Siiven yläkertaan tehtiin piirustussalin laajennus. Rakennusteknisesti kokeellisessa toteutuksessa hyödynnettiin toisessa kerroksessa Puutalo Oy:n kattorakenteita, jotka toistavat ensivaiheen kantavien betonirakenteiden muotoja. Laajennusosa valmistui 1963. Se on kooltaan n. 107 k-m² ja ensimmäinen rakennusvaihe n. 479 k-m².

Rakennus on betoni- ja tiilirunkoinen ja siellä on alkuperäinen lattialämmitys. Rakennesuunnittelijana toimi Aallon toimiston luotettava ja pitkäaikainen yhteistyökumppani Insinööritoimisto Magnus Malmberg.

Rakennuksen sisäiset tilahierarkiat, huoneen kaltainen sisäpiha sekä muut ulkotilat ulko-ovien edustoilla muodostavat Aallolle hyvin tyypillisen sisä- ja ulkotilojen sarjan, jossa luonnonvalolla ja sen vaihtelulla on keskeinen merkitys tilakokemuksessa. Tärkeimmistä sisätiloista isolla ateljeehuoneella on ollut ja on keskeinen tehtävä edustus- ja esittely-/näyttelytilana. Tähän funktioon on kuulunut esillepanon eläminen; ajankohtaisten suunnitelmien, uusimpien innovaatioiden, prototyyppien ja Artekin tuotteiden esittely. Vastaavasti piirustussalin funktiona on suunnittelutyön tekeminen ja alakerran ruokasalin funktiona ruokailun lisäksi erilaisten tilaisuuksien tarpeiden palveleminen. 2000-luvulla isossa ateljeehuoneessa on edelleen järjestetty pienimuotoisia näyttelyitä, piirustussali toimii säätien työtiloina ja ruokasali palvelee erilaisissa tilaisuuksissa.

Rakennuksen luonteeseen eräänlaisena suunnittelulaboratoriona liittyy sisustuksen muuntuvuus ja siihen liittyvät kokeilut koko sinä aikana, kun rakennus palveli Aaltojen arkkitehtitoimistona. Sisustuksen alkuperäisyyttä ei siksi ole mielekästä sitoa tiettyyn hetkeen, kuten rakennuksen valmistumiseen, vaan sen olennaisimmat osat ovat syntyneet pidemmän ajan kuluessa. Esimerkiksi valaisimia on uusittu ja lisätty 1960-luvun kuluessa, eikä kaikkia ole edes mahdollista ajoittaa. Vastaavaa kerroksellisuutta on myös kiinto- ja irtokalusteissa, joita täydennettiin arkkitehtitoimiston vuosina useaan otteeseen. Joitain kaluste- ja valaisinmalleja on jäänyt käyttöön eri rakennuksia varten suunnitelluista kappaleista.

Sisustuksen osalta tässä lausunnossa autenttiseksi luetaan Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto & Co toiminnan aikainen vaihe Elissa Aallon kuolemaan 1994 asti. Tuolta ajanjaksolta eli vuosilta 1955–1994 säilyneet kerrostumat ovat rakennuksen käytön ja toiminnan historian kannalta olennaisia ja säilyttämisen arvoisia.

Toimiston lakkauttamisen jälkeen Alvar Aalto -säätio on jatkanut toimintaa suunnittelulaboratorion hengessä mm. konservointitoimenpiteissä.

MUUTOSHISTORIA JA SÄILYNEISYYS

Ateljeen omistavan Alvar Aalto -säätiön toiminta nivoutuu Alvar Aallon toimiston toimintaan 1960-luvun loppupuolelta alkaen. Arkkitehtitoimiston suunnittelutyö muuttui 60-luvun lopulta 1990-luvun lopulle ulottuneen ajanjakson aikana vaihteittain säätiön nykyiseksi kulttuuriperinnön vaalimistyöksi. Alvar Aalto -säätiö on ollut vastuussa Aallon kulttuuriperinnöstä viimeistään 1990-luvulta alkaen. Ateljee on yhdessä Riihitien kotitalon kanssa ainutlaatuinen esimerkki aineellisen ja aineettoman arkkitehtuuriperinnön säilyttämisestä osana suunnittelutoimintojen jatkumoa.

Alvar Aalto -säätiö perustettiin virallisesti 1969. Tiilimäen rakennus ja tontti siirtyivät säätiölle 1980-luvulla. Elissa Aallon kuoleman (1994) jälkeen säätiö hankkii Riihitie 20:n talon 1997 ja seuraavana vuonna Aalto-museo siirtyy säätiön hallintaan.

Elissa Aallon aikana 1980- ja 1990-luvulla rakennukseen tehtiin lähinnä pienehköjä ylläpitotyypisiä korjaustoimenpiteitä. Rakennus peruskorjattiin vuosina 2003–2004. Peruskorjaus toteutettiin alkuperäistä säilyttävänä. Korjauksessa uusittiin sähkö- sekä talotekniikka ja alkuperäinen, pääosin painovoimainen ilmanvaihtojärjestelmä korvattiin tulo- ja poistoilmanvaihdon laitteistoilla.

Yksittäiset pintamateriaalit ja valaistuksen kerrostumat on sovitettu rakennuksen kokonaisuuteen. Joidenkin märkätilojen lattialaatoituksia on korvattu uusilla ja joitakin pintoja paikattu korvaavilla laatoilla. Linoleum-lattiat on pääosin säilytetty, mutta asunnossa ja autotallissa lattioihin asennettiin peruskorjauksen yhteydessä uudet pintamateriaalit.

Peruskorjauksen jälkeen rakennuksessa on tehty alkuperäisyyttä vaalien pienehköjä ylläpitokorjauksia sekä konservointitoimenpiteitä, 2010-luvulta alkaen lähes vuosittain. Kokeiluja konservointitapojen kehittämisessä on tehty mm. Museoviraston entistämisyksikön tuella.

Alvar Aalto -säätiön asetuttua rakennukseen on kalustus nähty olennaisena osana kokonaisuutta. Rakennuksessa olevat kalusteet ovat käytössä samaan tapaan kuin koko rakennuskin. Hauraat tai vahingoittumisen vaarassa olevat kalusteet on talletettu Aalto-säätiön museokokoelmaan. Artekin valmistamaa käyttökäytöstä on hankittu lisää pääosin käytettynä, mikä sopii kokonaisuuden patinoituneeseen ilmeeseen. Hankinnassa on sovellettu periaatetta, jonka mukaisesti käytetään rakennukseen Elissa Aallon aikana päätyneitä malleja.

Valaisinten kerrostumat ovat eläneet toimiston aikana siten, että osia valaisimista uusittiin ja varsinkin 1960-luvulla niitä tuotiin taloon lisää. Kiinteitä kattovalaisimia on vain alakerrassa: ruokasalissa, aulassa ja alakerran työhuoneessa. Kaikkien Aallon ja Artekin valaisinten osalta ajoitusta ei voida aukottomasti todentaa. Vastaavaa kerroksellisuutta liittyy myös kiinto- ja irtokalustukseen, jota on täydennetty kaikkina arkkitehtitoimiston käytönaikaisina vuosina ja irtokalusteiden osalta myöhemmin.

Rakennukseen tuotiin peruskorjauksessa uusia valaisimia, joilla korvattiin osa eri valmistajien aikakauden mallistojen tyyppivalaisimista. Esimerkiksi autotallin ja varastojen loistevalaisimia vaihdettiin ja kadun varren numerovalaisin uusittiin. Joitakin opaalisvalaisinmalleja vaihdettiin uusiin, mutta niiden tilalle on sittemmin tuotu alkuperäisiä vastaavia 1950–60-luvun valaisimia. Lisäksi esimerkiksi peruskorjauksessa standardimallisilla loisteputkivalaisimilla korvattu erkkerin alkuperäisvalaisin on kunnostettu ja palautettu paikalleen 2020-luvun alussa.

Erialaajuisia ylläpitotoimia toteutetaan rakennuksessa jatkuvasti. Periaatteena on ollut tehdä kaikki tarpeellinen, mutta vain välttämätön, rakennuksen arkkitehtuuria vaalien.

KAAVA- ja SUOJELUTILANNE

Rakennus on suojeltu asemakaavassa merkinnällä SR-1, joka kuuluu: ”Rakennus on rakennustaiteellisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas. Rakennusta ei saa purkaa, eikä siinä saa suorittaa sellaisia korjaus- tai muutostöitä, jotka tarvelevät rakennuksen arvoa tai tyyliä. Mikäli rakennuksessa on aikaisemmin suoritettu tällaisia toimenpiteitä, rakennus on korjaus- tai muutostöiden yhteydessä pyrittävä korjaamaan rakennuksen tyyliin hyvin soveltuvalla tavalla.” Asemakaava 10328 on vahvistettu 19.12.1996.

Rakennus muodostaa yhdessä Aallon kotitalon kanssa yhden Helsingin valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä (RKY).

KULTTUURIHISTORIALLINEN MERKITYS

Alvar Aallon ateljee on kansainvälisesti ja valtakunnallisesti merkittävä. Ateljee kuuluu Aallon arkkitehtuuria edustavaan sarjakohteeseen, joka on sisällytetty kulttuuriperintökohteena Unescon maailmanperinnön kansalliseen aieluetteluun 2021.

Ateljeella on rakennusperintölain 8 §:n mukaista merkitystä seuraavasti:

1) harvinaisuus tai ainutlaatuisuus (harvinaisuus);

Ateljee on ainutlaatuinen (yhdessä Aallon Riihitien kotitalon kanssa) maailman tunnetuimman suomalaisarkkitehdin ja yhden modernin arkkitehtuurin suuren nimen luomistyön paikkana ja omaan käyttöön suunniteltuna toimistona.

2) historiallinen tyypillisuus alueelle (tyypillisuus);

Rakennus on yksi Munkkiniemen korkealuokkaista arkkitehtuuria useilta vuosikymmeniltä käsittävällä, mittakaavaltaan matalalla huvila-alueella sijaitsevista arkkitehti-/taiteilijataloista (Ervi, Teräsvirta, Ypyät, Lindroos, Hiltunen, Weckström ym.)

3) aluetta tai tiettyä aikaa kuvaavat tyypilliset piirteet (edustavuus);

Aallolle tyypillinen arkisten materiaalien sekä ajan standardien hyödyntäminen rakennusosissa ja aikakauden tyyppivalaisinten sekä lvis-kalusteiden ja varusteiden käyttö Artekin tuotannon rinnalla kuvaavat koko sitä ajanjaksoa, jolloin toimisto oli rakennuksessa. Ateljee on edustava esimerkki aikansa arkkitehtien toimisto-ateljee -rakennusten joukossa.

4) alkuperäistä tai sitä vastaavan käytön, rakentamistavan, arkkitehtuurin tai tyylin ilmeneminen ja jatkuminen (alkuperäisyys);

Rakennus on erittäin hyvin säilynyt ja nykykäyttö on luontevaa jatkoa alkuperäiselle käytölle.

5) merkitys historiallisen tapahtuman tai ilmiön todisteena tai siitä kertovana ja tietoa lisäävänä esimerkkinä (historiallinen todistusvoimaisuus);

Ateljee on Alvar Aallon toimiston luomistyön paikka ja aikakauden arkkitehtitoimiston malliesimerkki. Ateljeen nykykäyttö Alvar Aalto -säätiön toimisto-, näyttely- ja museotilana sekä asema vierailukohteena ja alkuperäisestä toiminnasta kertovana arkkitehtuurinähtävyytenä tukee sen todistusvoimaisuutta.

6) näkyvissä olevat eri aikakausien rakenteet, materiaalit ja tyylipiirteet, jotka ilmentävät rakentamisen, hoidon ja käytön historiaa ja jatkuvuutta (historiallinen kerroksisuus).

Rakennukseen eri aikoina toteutetut laajennukset ja korjaustyöt on sovitettu taitavasti osaksi kokonaisuutta. Vuonna 1963 valmistunut, toiminnan kasvaneiden tarpeiden vuoksi toteutettu laajennus täydentää kokonaisuutta. Kokonaisuus sisältää innovatiivisia betoni- (alkuperäisosa) ja Puutalo Oy:n valmistamia puurakenteita (laajennus). Materiaalit ovat tyypillisiä aikakaudelle ja ne ovat hyvin pitkälle säilyneet alkuperäisinä. Kalustus on säilynyt erinomaisen hyvin alkuperäisen käytön mukaisena.

Rakennusta on hoidettu alkuperäisyyttä poikkeuksellisella perusteellisudella kunnioittaen. Arkkitehtuurin toteuttamisen koelaboratorioluonne on jatkunut rakennuskonservoinnin esimerkkikohteena.

SUOJELUN TARVE JA EHDOTUS SEN KOHDENTUMISESTA

Museovirasto pitää kohteen suojelua rakennusperintölain nojalla tarpeellisenä. Kohde on valtakunnallisesti merkittävä (2 §) ja se sisältää arvokkaita sisätiloja ja irtaimistoa.

Ateljeen tilajäsentelyllä, kiinteällä sisustuksella ja irtaimistolla on vahva historiallinen ja taiteellinen yhteys rakennukseen, sen suunnitteluhistoriaan ja käyttöön, ja ne ovat säilyneet autenttisina. Sisätilat muodostavat taideteoksen luonteisen ja kerroksellisen kokonaisuuden. Sisustus muodostaa erityisen merkittävän kulttuuri- ja arkkitehtuurihistoriallisen kokonaisuuden.

Suojelun kohdentuminen

Suojelu kohdentuu rakennukseen, sen sisätiloihin ja sisäpihaan kokonaisuutena. Käsitteitä ulkoarkkitehtuuri ja sisätilat sekä sisätilojen ominaispiirteet/yksityiskohdat käytetään seuraavissa merkityksissä.

Ulkoarkkitehtuuri käsittää julkisivut, vesikattorakenteet, kattoikkunat ja ulkoportaiden rakenteet, materiaalit ja yksityiskohdat. Ikkunat ja ovet kuuluvat ulkoarkkitehtuuriin kokonaisuudessaan, myös sisäpuolisilta osiltaan. Tontilla olevat piha-alueet rakenteineen ovat osa ulkoarkkitehtuuria.

Sisätilojen osalta Museovirasto ehdottaa suojelun kohdentumisen jaottelua kolmenlaisiin tiloihin: 1) ei suojeltuihin (tekniset tilat, wc:t, siivouskomero, entinen autotalli, kellarivarasto ja asunto), 2) pinnoiltaan, kiinteiltä kalusteilta ja valaisimiltaan suojeltuihin (eteinen, aula, toimistohuone, myymälä, käytävä, portaikko, kokoushuone ja toimistopäällikön huone sekä piirustussalin laajennus), 3) laajemmin myös sisutuksen osalta suojeltuihin käyttötarkoitus huomioiden (ruokasali ja keittiö, iso ateljee ja piirustussali yläauloineen).

Tärkeimpiä suojeltavia sisätiloja ovat tilasarjan kannalta keskeiset tilat:

- Alakerrassa: sisäänkäyntiaula siihen välittömästi liittyvine tiloineen (toimistosihteerin työhuone ja wc:t), ruokasali ja sinne johtava käytävä sekä yläkertaan johtavat portaat.
- Yläkerrassa: kaikki huonetilat (iso ateljeehuone, piirustussali, toimistopäällikön huone, pieni kokoushuone ja piirustussalin laajennus)

Sisätilojen ominaispiirteiden kannalta merkittäviä suojeltavia yksityiskohtia ovat alkuperäiset tai niitä vastaavat sisäpinnat, ovet, ikkunat, naulakot, seinäpaneelit, erilaiset seinärimoitukset, laudoitukset, kiinteät hyllyt, kaapit ja tasot, koteloinnit, säleiköt, ikkunalaudat pinnoituksineen, kaiteet, valaisimet, seinäkkeet ja seinäkerakenteet, klinkkeri- ja linoleum-lattiat sekä niiden alkuperäinen materiaali- ja värimaailma.

Ateljeen sisätilojen arkkitehtuurille olennaiset rakennusrunkoon kuuluvat ja siihen liittyvät rakenteet, kuten sisäseinät, kantavat rakenteet sekä sisäkattojen muodot ja parvirakenteet, ovat osa suojeltavaa kokonaisuutta. Kunkin rakennusvaiheen alkuperäiset tai niihin verrattavissa oleva kiinteä sisustus on osa tilojen suojeltavaa kokonaisuutta. Irtainta sisustusta esitetään suojeltavaksi ison ateljeehuoneen, piirustussalin ja ruokasalin osalta seuraavasti:

Isoon ateljeehuoneeseen ei tule tuoda pysyvästi kalusteita tai valaisimia, joita vastaavia ei ole voitu osoittaa olleen tilassa ennen vuotta 1994. Huoneen alkuperäiseen ominaisluonteeseen ja nykyiseen käyttöön kuuluvan näyttelytoiminnan ja siihen liittyvän vaihtuvuuden tulee olla mahdollista näissä puitteissa nykyiseen käyttöön kuuluva näyttelytoiminta ja siihen liittyvä vaihtuvuus ovat mahdollisia.

Piirustussalin kalustus tulee säilyttää portaiden ylätasanteelle avautuvaan näkymään nähden vakiintuneen kaltaisena. Seinäkkeiden takana suhteessa näkymäsuuntaan voidaan käyttää työnteon nykytarpeiden mukaisia muunlaisia kalusteratkaisuja. Seinäkkeiden alkuperäisen käytön kaltainen hyödyntäminen on suotavaa em. puitteet huomioiden.

Ruokasalin kiinteä ja irtokalustus ja valaistus tulee säilyttää mallien osalta vakiintuneen kaltaisena. Kiintokalusteita ovat tilaa rajaava keittiön kaapisto, lämpöpatterit ja seinänvieruspenkkien selkänojat sekä katon kangasverhoiltu valaisinratkaisu. (Vastaava on uusittu peruskorjauksen yhteydessä myös vanhaan ruokailutilaan eli nykyiseen museokauppaan.) Irtokalustusta ovat seitsemän erityisesti tilaan suunniteltua irrallista penkkiä, erikoismitoilla toteutetut L-jalkaiset linoleumipintaiset pöydät (5 kpl) ja Artekin mallinumeron 65 tuolit (14 kpl).

Näillä kolmella keskeisimmällä tilakokonaisuudella on vahva historiallinen ja taiteellinen yhteys rakennuksen käyttötarkoitukseen ja ne ovat säilyneet autenttisina ja kerroksellisina esimerkkeinä rakennuksen toiminnallisuudesta. Esitetty ehdotus suojelun kohdentumiseksi irtokalusteisiin mahdollistaa tunnustetun suunnittelijan erityisen merkittävän kulttuurihistoriallisen tilakokonaisuuden säilymisen.

Piha-aluetta määrittävät tontin rajat. Suojelu kohdentuu alkuperäisen suunnitelman mukaisiin, rakennukseen liittyviin muureihin, kiveyksiin, pengerryksiin, asfaltointiin ja istutuksiin sekä rakennuksessa kiinni oleviin ulkovalaisimiin, penkkeihin ja tikkaisiin

EHDOTUS SUOJELUMÄÄRÄYKSIKSI

1. Rakennusta ympäristöineen tulee hoitaa ja käyttää niin, että sen kulttuurihistoriallinen arvo säilyy. Korjaus- ja muutostöiden tulee perustua riittäviin ja luotettaviin selvityksiin rakennuksen historiasta ja kunnosta. Suojelun toteuttamisessa on huomioitava Alvar Aallon Ateljeen pääkäyttötarkoitus toimitiloina sen toiminnan tavoitteet ja edellytykset turvaten.
2. Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri ja piha-alueet tulee säilyttää. Piha-alueen hoidossa otetaan huomioon sille ominainen kasvillisuus, pinnat, materiaalit ja rakenteet.
3. Suojelun kohdentamisessa mainitut sisätilat ja niiden merkittävät yksityiskohdat ja irtokalustus tulee säilyttää. Suojelun kohdentumisessa erikseen määriteltyihin sisätiloihin ei tule pysyvästi tuoda sellaista irtokalustusta, joka ei ole kuulunut Arkkitehtitoimiston toiminnan (1955–1994) aikaisen vaiheen kalustukseen.
4. Korjaus- ja muutostyöt on toteutettava siten, että rakennuksen ulko- ja sisätilojen arkkitehtuuri, ominaisuudet ja erityispiirteet säilyvät. Rakennus- ja talotekniset sekä käyttötarkoituksen edellyttämät muutokset tulee sovittaa rakennuksen arkkitehtuuriin ja muihin ominaispiirteisiin. Suojelluissa sisätiloissa voidaan tehdä rakennuksen nykyistä toimintaa tai muuta soveltuvaa käyttöä tukevia, tilojen ominaispiirteisiin soveltuvia pieniä muutoksia.
5. Pakottavista syistä uusittavat edellä luetellut yksityiskohdat tulee korjata tai uusia alkuperäistä materiaalia, muotoa ja rakennustapaa noudattaen siten, että rakennuksen arkkitehtoninen eheys säilyy. Rakennuksen korjattavat tai lisättävät talotekniset laitteistot tulee sovittaa rakennuksen arkkitehtuuriin.
6. Rakennusten korjaus- ja muutostöissä on kuultava Museovirastoa, joka myös antaa ohjeita suojelumääräysten soveltamisesta.

Pääjohtaja

Tiina Merisalo

Erikoistutkija

Juhana Lahti

Jakelu Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Tiedoksi Helsingin kaupunginmuseo / Keski-Uudenmaan alueellinen vastuumuseo

Asiakirjan sähköinen allekirjoitus
Elektronisk underskrift av document
Electronic signature of a document

Asia / Sak / Case

MV/00148/2023

HELSINKI, Alvar Aallon Ateljeen rakennussuojelu
kiinteistöllä 91-30-24-20, Tiilimäki 20

Asiakirja / Dokument / Document

MV/00148/2023-2

HELSINKI, Alvar Aallon Ateljeen rakennussuojelu
kiinteistöllä 91-30-24-20, Tiilimäki 20